Dosarul nr. 2-727/2025
(2-25006744-12-2-21012025-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică din 15 mai 2026.
Cererea de apel a fost depusă la 20 mai 2026.
Hotărârea motivată a fost întocmită la 14 iulie 2026

15 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Complet specializat în materie civilă
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Ruslan Zgîrcibaba

Cu participarea reprezentantului reclamantei societatea cu răspundere limitată „Duo-Ego", avocatul Codru Olesea, a pârâtului Cebotari Vitalie

examinând în ședință de judecată publică, în limbă de stat, cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Duo-Ego" împotriva lui Cebotari Vitalie cu privire la încasarea datoriei, penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Poziția, argumentele și pretențiile reclamantei.

La data de 16 ianuarie 2025, administratorul S.R.L. „Duo-Ego", Alexandru Ceban a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Cebotari, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a sumei de 37 147,72 (treizeci și șapte mii una sută patruzeci și șapte,72) lei cu titlu de datorie acumulată în urma neexecutării obligațiilor pecuniare asumate în ordinea contractului nr. V11 din 04.04.2024, a sumei de 11 084 (unsprezece mii optzeci și patru) lei cu titlu de penalitate acumulată în urma neexecutării contractului nr. V11 din 04.04.2024, a cheltuielilor de judecată în valoare de 8 179,23 (opt mii una sută șaptezeci și nouă,23) lei, formată din cheltuieli pentru asistență juridică în valoare de 6 000 (șase mii) lei, taxa de stat în valoare de 1 979,23 (una mie nouă sute șaptezeci și nouă,23) lei, taxei de timbru în valoare de 200 (două sute) lei.

În motivarea cererii, Alexandru Ceban a menționat că, la data de 04.04.2024, între S.R.L. „Duo-Ego", având calitatea de antreprenor și Vitalie Cebotari, având calitatea de beneficiar a fost încheiat contractul de furnizare și instalare a echipamentelor cu nr. V11.

Astfel, potrivit pct. 1.1, 1.2 ale contractului, antreprenorul s-a obligat să livreze bunuri și să presteze servicii de punere în funcțiune a echipamentului, iar beneficiarul și-a

asumat un șir de obligații stipulate la pct.1.3, inclusiv să achite bunurile livrate și serviciile prestate în ordinea prevederilor pct 2.4 al contractului. Potrivit clauzei stipulate la pct. 3.3, contractul încheiat a început să producă efecte juridice din momentul semnării.

Pe parcursul desfășurării raportului obligațional, cu acordul beneficiarului, de către antreprenor au fost efectuate inclusiv lucrări suplimentare, în condiții similare acordului semnat, fiind furnizate și materiale necesare executării. În acest sens au fost întocmite actele confirmative corespunzătoare. Astfel, pe parcursul desfășurării raportului obligațional, reclamantul și-a executat obligațiile contractuale integral, efectuând lucrările asumate, fapt confirmat prin procesele-verbale anexate. Pârâtul, la rândul său, urma să achite costul lucrărilor și echipamentelor.

Administratorul S.R.L. „Duo-Ego", Alexandru Ceban a invocat că, precum rezultă din actele de verificare reciprocă, pârâtul a efectuat în contul reclamantului periodic anumite plăți, însă acestea nu au fost de natură să acopere întreaga valoare a obligației pecuniare, acumulând o datorie față de reclamant în cuantum de 37 147,72 (treizeci și șapte mii una sută patruzeci și șapte, 72) lei.

La data de 19.12.2024, în adresa pârâtului a fost expediată o somație, în conținutul căreia a fost formulată revendicarea stingerii datoriei de bază în decurs de 7 zile calculate din data recepționării somației. Scrisoarea nu a fost recepționată de destinatar, iar acțiuni din partea pârâtului în vederea stingerii datoriei nu au fost întreprinse, fapt confirmat prin actul de verificare reciprocă.

Referitor la solicitarea privind încasarea penalității, a menționat că pretențiile formulate rezidă din neexecutarea de către pârâtă a obligațiilor asumate în baza contractului de furnizare și instalare a echipamentelor cu nr. V11, încheiat la data de 04.04.2024.

Potrivit pct. 5.1 al contractului, pentru nerespectarea termenului de achitare a bunurilor și serviciilor conform pct. 2.4, beneficiarul va achita antreprenorului o penalitate în mărime de 0,1% din costul bunurilor și serviciilor neachitate pentru fiecare zi de întârziere.

În același context, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atât executarea obligației, cât și plata penalității (art. 949 Codul civil).

Astfel, reieșind din faptul că pârâtul a admis prin neexecutarea obligației o datorie, care conform prevederilor contractului este susceptibilă calculării penalității, urmează a fi încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, suplimentar datoriei de bază, penalitatea în valoare de 11 084 (unsprezece mii optzeci și patru) lei.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, a invocat că, în vederea acordării asistenței juridice pe cauza dată, a încheiat un contract de asistență juridică cu Cabinetul Avocatului „Codru Olesea". Avocatul a studiat înscrisurile prezentate, a procesat actele necesare aferente pregătirii cererii de chemare în judecată, a elaborat proiectul cererii de chemare în judecată, a analizat și coordonat cu beneficiarul proiectul cererii de chemare în judecată, a depus cererea de chemare în judecată, a

efectuat alte acțiuni aferente obiectului contractului, va executa acțiunile aferente punerii în executare a unei eventuale hotărâri judecătorești.

La rândul său, reclamanta a efectuat la adresa prestatorului (avocatului) plata onorariului în valoare de 6 000 (șase mii) lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat.

Prin urmare, în temeiul art. 774, 776, 858, 861, 992, 993 din Codul civil a solicitat admiterea acțiunii.

Poziția, argumentele și solicitările pârâtului.

La data de 3 iunie 2025, Vitalie Cebotari a depus **referință** asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, constatarea inexistenței unui acord expres al pârâtului cu privire la lucrările suplimentare efectuate de reclamant, compensarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză.

În motivare, pârâtul a menționat că, la data de 04.04.2024, între S.R.L. „Duo-Ego” și pârât a fost încheiat contractul de furnizare și instalare a echipamentelor nr. V11, ce prevedea prestarea unor servicii în cuantumul și condițiile stabilite expres în acest contract și anexele 1,2,3,4 ale acestuia, în suma totală de 107 089,95 lei.

Suplimentar, au fost procurate materiale în sumă de 2 655,40 lei, fapt confirmat prin factura nr. 99 98 din 10.04.2024 și bonul fiscal nr. 15000635 din 10.04.2024.

Totodată, au fost comandate materiale și lucrări suplimentare în sumă de 1 981,60 lei, fapt confirmat prin procesul-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 1000 din 01.08.2024.

A invocat că reclamantul a executat lucrările în baza contractului menționat. Alte lucrări suplimentare și alte materiale necesare lucrărilor invocate de reclamant nu au fost prestate sau livrate. Careva act adițional la contract conform prevederilor legale nu a semnat și nici nu a acceptat, nici verbal, nici prin semnătură sau proces-verbal de recepție a acestora.

Pârâtul a mai indicat că, în baza Contractului semnat de S.R.L. „Duo-Ego” de furnizare și instalare echipamente din 04.04.2024, pct. 2.1. prevede că valoarea totală a contractului este de 107 089,95 lei. Pct.2.2 prevede că „Prețurile nu pot fi modificate de către antreprenor în mod unilateral și sunt stabilite pe toată durata prezentului contract”.

Pct. 2.3 din același contract prevede că „Toate costurile legate de modificări sunt stabilite și suplimentar ofertate. Acceptarea ofertei suplimentare poate să fie făcută prin intermediul Poștei electronice sau prin alte surse de comunicare și au aceiași putere juridică precum prezentul contract”.

Totodată, capitolul 3, pct. 3.2 al contractului menționat prevede că „Livrarea se face pe bază de factură fiscal sau a bonului fiscal, în dependență de modalitatea de plată”.

Pct. 3.2 din contract prevede expres că „bunurile și sau serviciu se consideră predate beneficiarului, iar dreptul de proprietate este transferat din momentul acceptării procesului verbal și sau semnarea facturii fiscale întocmite către antreprenor. Din momentul semnării procesului verbal, antreprenorul se obligă să transfere beneficiarului pachetul complet de documentație tehnică, inclusiv manualul de instrucțiuni”.

În acest context, pârâtul Vitalie Cebotari a evidențiat că a primit si semnat:

- procesul-verbal nr. 693 de îndeplinire a lucrărilor din 23.05.2024 pentru suma de 103 944,95 lei;
- procesul-verbal nr. 994 de îndeplinire a lucrărilor din 01.08.2024 pentru suma de 3 144,90 lei;
- procesul-verbal nr. 1000 de îndeplinire a lucrărilor din 01.08.2024 pentru suma de 1 981,60 lei;
- factura nr. 99 98 din 10.04.2024 și bonul fiscal nr. 15000635 din 10.04.2024 în sumă de 2 655,40 lei.

Astfel, în total au fost semnate procese-verbale de îndeplinire a lucrărilor si facturi în sumă de 111 726,85 lei, or alte facturi emise de reclamant, pârâtul nu a semnat.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

Reprezentantul reclamantei S.R.L. „Duo-Ego”, avocatul Olesea Codru a menționat că susține integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept invocate și a solicitat admiterea acesteia.

Pârâtul Vitalie Cebotari a menționat că a achitat sumele solicitate de reclamantă în baza facturilor pe care le-a semnat și acceptat. A indicat că acțiunea este neîntemeiată și solicită respingerea acesteia.

Chestiuni de procedură.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, la data de 21 ianuarie 2025, cererea de chemare în judecată înaintă de S.R.L. „Duo-Ego” împotriva lui Vitalie Cebotari cu privire la încasarea datoriei, penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Dan Sîrbu, spre examinare (f.d. 1).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dan Sîrbu din 22 ianuarie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă (f.d. 33-34).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dan Sîrbu din 22 ianuarie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii formulată în cadrul cauzei civile nr. 2-727/2025 (f.d. 36-37).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dan Sîrbu din 2 iulie 2025, s-a dispus examinarea cauzei civile în procedură contencioasă, în ordine generală (f.d. 60-61).

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces asupra acțiunii înaintate, studiind materialele dosarului, verificând argumentele expuse de reprezentantul reclamantei, obiecțiile pârâtului, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime”.

Totodată, conform art. 12 din Codul de procedură civilă, „instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor

internaţionale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor şi deciziilor Curţii Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice şi ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărîrilor și ordonanţelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanţele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri”.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă, „nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele”.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, „hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acțiunii”.

Cu privire la încasarea datoriei

Inițial, instanța constată că prin cererea de chemare în judecată, reclamanta S.R.L. „Duo-Ego” a solicitat încasarea din contul pârâtului Vitalie Cebotari a sumei de 37 147,72 (treizeci și șapte mii una sută patruzeci și șapte,72) lei cu titlu de datorie acumulată în urma neexecutării obligațiilor pecuniare asumate în ordinea contractului nr. V11 din 04.04.2024, a sumei de 11 084 (unsprezece mii optzeci și patru) lei cu titlu de penalitate acumulată în urma neexecutării contractului nr. V11 din 04.04.2024, a cheltuielilor de judecată în valoare de 8 179,23 (opt mii una sută șaptezeci și nouă,23) lei, formată din cheltuieli pentru asistență juridică în valoare de 6 000 (șase mii) lei, taxa de stat în valoare de 1 979,23 (una mie nouă sute șaptezeci și nouă,23) lei, taxei de timbru în valoare de 200 (două sute) lei.

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Totodată, art. 858 alin. (1)-(2) din Codul civil prevede că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În temeiul art. 861 alin. (2) din Codul civil, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia

în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Art. 993 alin. (2) stabilește că părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Totodată, art. 996 prevede că contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părţilor, dacă legea nu prevede altfel.

La caz, instanța constată că, la data de 04.04.2024, între S.R.L. „Duo-Ego”, având calitatea de antreprenor și Vitalie Cebotari, având calitatea de beneficiar a fost încheiat contractul de furnizare și instalare a echipamentelor cu nr. V11 (f.d. 10-17).

În temeiul prevederilor art. 1352 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit.

Potrivit pct. 1.1, 1.2 din contractul nr. V11 din 04.04.2024, antreprenorul s-a obligat să livreze bunuri și să presteze servicii de punere în funcțiune a echipamentului, iar beneficiarul și-a asumat un șir de obligații stipulate la pct.1.3.

În conformitate cu pct. 2.1 din contract, valoarea totală a contractului este de 107 089,95 lei. Pct. 2.2 din contract stabilește că prețul echipamentului, componentelor și lucrărilor de montare este stabilit pe durata contractului în conformitate cu anexele nr. 1, 2, 3 și 4. Prețurile nu pot fi modificate de către antreprenor în mod unilateral și sunt stabilite pe toată durata contractului. Astfel, potrivit anexei nr. 1 prețul total s-a stabilit în mărime de 55 065,60 lei, potrivit anexei nr. 2 – 23 253,75 lei, potrivit anexei nr. 3 – 18 250,63 lei, potrivit anexei nr. 4 – 10 519,97 lei (f.d. 13-17).

Totodată, pct. 2.3 din contract prevede că toate costurile legate de modificări sunt stabilite și suplimentar ofertate. Acceptarea ofertelor suplimentare poate să fie făcută prin intermediul poștei electronice sau prin alte surse de comunicare și cu aceeași putere juridică precum contractul.

Potrivit clauzei stipulate la pct. 3.2 al contractului menționat, livrarea se face pe bază de factură fiscal sau a bonului fiscal, în dependență de modalitatea de plată.

Pct. 3.2 din contract prevede că bunurile și sau serviciu se consideră predate beneficiarului, iar dreptul de proprietate este transferat din momentul acceptării procesului verbal și sau semnarea facturii fiscale întocmite către antreprenor. Din momentul semnării procesului verbal, antreprenorul se obligă să transfere beneficiarului pachetul complet de documentație tehnică, inclusiv manualul de instrucțiuni.

Instanța atestă că la materialele cauzei a fost anexat procesul-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 693 din 23.05.2024, prin care părțile au stabilit că obligațiile antreprenorului față de beneficiar în legătură cu efectuarea, instalarea sistemului de încălzire, apeduct, canalizare au fost executate integral și la timp, conform cerințelor

beneficiarului. Pretenții față de cantitatea, calitatea lucrărilor și termenii de executare față de antreprenor nu sunt. Totodată, instanța remarcă că în procesul-verbal respectiv a fost indicat prețul de 7 309,60 lei pentru echipament, 56 512,33 lei pentru materialele utilizate la efectuarea lucrărilor și 40 123,02 lei pentru manoperă, în total suma de 103 944,95 lei. Procesul-verbal respectiv a fost semnat atât de antreprenor, cât și de beneficiar (f.d. 18-20).

Potrivit procesului-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 702 din 23.05.2024, a fost indicat prețul de 8 871,80 lei pentru materiale utilizate la efectuarea lucrărilor și 20 231,05 lei pentru manoperă, în total 29 102,85 lei. Procesul-verbal respectiv a fost semnat doar de antreprenor (f.d. 21).

Potrivit procesului-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 994 din 01.08.2024, a fost indicat prețul de 2 364,10 lei pentru materiale utilizate la efectuarea lucrărilor și 780,80 lei pentru manoperă, în total 3 144,90 lei. Procesul-verbal respectiv a fost semnat atât de antreprenor, cât și de beneficiar (f.d. 22).

Potrivit procesului-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 1000 din 01.08.2024, a fost indicat prețul de 661,60 lei pentru materiale utilizate la efectuarea lucrărilor și 1 320 lei pentru manoperă, în total 1 981,60 lei. Procesul-verbal respectiv a fost semnat atât de antreprenor, cât și de beneficiar (f.d. 23).

Analizând actul de verificare a decontărilor reciproce între S.R.L. „Duo-Ego” și Vitalie Cebotari, întocmit pentru situația existentă la 14.01.2025 (f.d. 27), instanța remarcă faptul că acesta reflectă un rulaj total în debitul S.R.L. „Duo-Ego” de 149 006,70 lei și un rulaj total în credit de 111 858,98 lei, cu indicarea unui sold final în mărime de 37 147,72 lei.

Astfel, potrivit actului menționat, în baza dispoziției de încasare din 05.04.2024, pârâtul a achitat în beneficiul reclamantei suma de 42 835,98 lei – plata în avans conform prevederilor contractuale (f.d. 45).

Ulterior, în baza facturii fiscale din 10.04.2024, pârâtul a mai achitat suma de 2 655,40 lei în beneficiul reclamantei (f.d. 59).

În continuare, la data de 07.05.2024, reclamanta a emis factura fiscală pentru suma de 8 177 lei (f.d. 24), la data de 30.05.2024, a emis factura fiscală AAT 4452104 pentru suma de 29 102,85 lei (f.d. 26) și tot la data de 30.05.2024, a mai emis factura fiscală AAT 4452105 pentru suma de 103 944,95 lei (f.d. 25).

Ulterior, la data de 15.07.2024, în baza dispoziției de încasare nr. 358, pârâtul a achitat suma de 54 253,97 lei (f.d. 45A), în baza dispoziției de încasare nr. 359, pârâtul a achitat suma de 132,03 lei, iar la data de 01.08.2024, în baza dispoziției de încasare nr. 387, pârâtul a achitat suma de 11 981,60 lei (f.d. 44).

Tot la data de 01.08.2024, reclamanta a emis o factură fiscală în sumă de 1 981,60 lei (f.d. 73) și alta în sumă de 3 144,90 lei (f.d. 74).

Din materialele cauzei rezultă că pârâtul a semnat procesul-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 693 din 23 mai 2024, în valoare de 103 944,95 lei, procesul-verbal nr. 994 din 1 august 2024, în valoare de 3 144,90 lei, și procesul-verbal nr. 1000 din 1 august

2024, în valoare de 1 981,60 lei. Totodată, pârâtul a recunoscut procurarea materialelor în valoare de 2 655,40 lei, confirmată prin factura și bonul fiscal din 10 aprilie 2024.

Valoarea totală a bunurilor și lucrărilor acceptate de pârât prin semnarea documentelor confirmative constituie 111 726,85 lei.

În același timp, din dispozițiile de încasare și din celelalte documente de plată anexate la dosar rezultă că pârâtul a achitat reclamantei suma totală de 111 858,98 lei. Astfel, plățile efectuate depășesc cu 132,13 lei valoarea bunurilor și lucrărilor a căror acceptare a fost demonstrată prin înscrisuri semnate de ambele părți.

Examinând modul de formare a soldului de 37 147,72 lei, instanța reține că acesta rezultă din includerea în debit a facturii fiscale emise la data de 7 mai 2024, în valoare de 8 177 lei, precum și a procesului-verbal de îndeplinire a lucrărilor nr. 702 din 23 mai 2024, în valoare de 29 102,85 lei. Valoarea cumulată a acestor două poziții constituie 37 279,85 lei. După deducerea sumei de 132,13 lei, achitată suplimentar de pârât, rezultă suma de 37 147,72 lei solicitată prin acțiune.

Potrivit pct. 2.2 din contract, prețurile nu puteau fi modificate unilateral de către antreprenor. Conform pct. 2.3, toate costurile aferente modificărilor urmau să fie stabilite și ofertate suplimentar, iar acceptarea ofertei suplimentare putea fi realizată prin poștă electronică sau prin alte surse de comunicare.

Reieșind din cele invocate de reprezentantul reclamantei, la momentul demarării lucrărilor pârâtul a solicitat efectuarea lucrărilor suplimentare, care necesitau atât materiale necesare, cât și servicii adiacente. Astfel, la data de 10.04.2024 și 07.05.2024 pârâtul a procurat de la sediul reclamantului bunurile necesare lucrărilor suplimentare. În acest sens, i-au fost eliberate facturi fiscale pentru conturile 10584 și 14916. Totodată, cu acordul pârâtului, de către reprezentanții reclamantului au fost efectuate inclusiv lucrări suplimentare în condițiile acordului semnat.

Pe de cealaltă parte, pârâtul invocă că în total au fost semnate procese-verbale de îndeplinire a lucrărilor și facturi în sumă de 111 726,85 lei, or alte facturi emise de reclamant nu a semnat.

În acest context, instanța remarcă că pârâtul nu contestă existența contractului, demararea și executarea lucrărilor, instalarea echipamentelor, precum și faptul că, pe parcursul executării contractului, au fost furnizate bunuri și prestate servicii care nu figurau în devizele inițiale. Divergența dintre părți privește existența acordului pârâtului pentru o parte dintre lucrările și materialele suplimentare, precum și obligația acestuia de a achita contravaloarea lor.

Astfel, lipsa unui act adițional semnat de ambele părți nu este suficientă pentru a exclude existența acordului privind lucrările suplimentare. Potrivit pct. 2.3 din contract, costurile aferente modificărilor urmau să fie stabilite și ofertate suplimentar, iar acceptarea putea fi realizată prin poșta electronică sau prin alte mijloace de comunicare. Clauza respectivă nu instituie forma scrisă a unui act adițional drept condiție de valabilitate a oricărei lucrări suplimentare și nu exclude exprimarea acordului prin conduita părților în procesul executării contractului.

Acordul părților poate rezulta din manifestări exprese sau dintr-un comportament neechivoc, care demonstrează acceptarea prestației. În această privință, instanța apreciază că recepționarea bunurilor, permiterea instalării lor, folosirea acestora potrivit destinației, continuarea raportului contractual și efectuarea plăților după emiterea documentelor contabile constituie elemente relevante pentru stabilirea voinței reale a părților.

Din actul de verificare a decontărilor reciproce rezultă că sumele care formează datoria solicitată de reclamantă au fost înregistrate la 7 mai 2024 și la 30 mai 2024. Ulterior acestor date, pârâtul a continuat executarea contractului și a efectuat plăți la 15 iulie 2024 și la 1 august 2024. La momentul efectuării acestor plăți, pârâtul nu a formulat obiecții privind existența lucrărilor suplimentare, cantitatea materialelor furnizate, calitatea prestațiilor sau temeiul documentelor emise de reclamantă.

Această conduită ulterioară nu poate fi ignorată la aprecierea raportului obligațional. Pârâtul a continuat să execute obligațiile de plată după reflectarea sumelor contestate în evidența decontărilor dintre părți, fără să solicite anularea facturilor, rectificarea actelor contabile sau înlăturarea bunurilor instalate. De asemenea, acesta nu a prezentat probe că ar fi notificat reclamanta, într-un termen rezonabil, despre pretinsa executare neautorizată a lucrărilor.

Mai mult, pârâtul a confirmat prestarea unor servicii suplimentare și furnizarea unor bunuri care nu au fost incluse în devizele semnate la momentul încheierii contractului, dar care au fost acceptate pe parcursul executării acestuia. O asemenea recunoaștere confirmă faptul că raportul contractual nu s-a limitat strict la pozițiile prevăzute inițial în anexele contractului și că părțile au convenit, în procesul executării, asupra unor prestații suplimentare.

Bunurile furnizate de reclamantă au fost instalate la obiectul beneficiarului și sunt utilizate potrivit destinației. Pârâtul a beneficiat efectiv de rezultatul prestațiilor, nu a solicitat demontarea bunurilor și nu a invocat necorespunderea acestora. În aceste circumstanțe, susținerea potrivit căreia lipsa unui acord separat, în formă scrisă, ar echivala cu lipsa furnizării și instalării bunurilor nu poate fi reținută.

O asemenea interpretare nu corespunde naturii juridice a facturii fiscale și nici regulilor de apreciere a probelor aplicabile raportului contractual. Factura fiscală nu se examinează izolat, ci împreună cu celelalte probe privind livrarea bunurilor, executarea lucrărilor, conduita beneficiarului și folosirea rezultatului prestației. Faptul că un document a fost emis de una dintre părți nu îl lipsește automat de valoare probantă, atunci când conținutul său este confirmat prin alte împrejurări și probe concordante.

În același sens, procesul-verbal nr. 702 din 23 mai 2024, în valoare de 29 102,85 lei, nu poate fi înlăturat exclusiv pentru motivul că nu conține semnătura pârâtului. Reclamanta a explicat că pârâtul a primit bunurile și serviciile suplimentare, însă a refuzat să semneze procesul-verbal. Simpla nesemnare a actului de către beneficiar nu infirmă executarea lucrărilor, atunci când această executare rezultă din ansamblul probelor și din conduita ulterioară a părților.

Instanța reține că nicio probă nu are o forță probantă prestabilită. Procesul-verbal nr. 702, factura fiscală în valoare de 8 177 lei, actul de verificare a decontărilor reciproce,

documentele de plată, recunoașterea existenței unor prestații suplimentare, instalarea bunurilor și folosirea lor de către pârât trebuie apreciate în coroborare. Analizate în ansamblu, aceste probe confirmă că reclamanta a executat prestațiile suplimentare, iar pârâtul le-a acceptat prin conduita sa.

Principiul bunei-credințe impune părților să adopte o conduită loială atât la încheierea, cât și la executarea contractului. Beneficiarul care solicită sau acceptă executarea unor lucrări, permite instalarea bunurilor, folosește rezultatul acestora și nu formulează obiecții în timpul executării nu poate refuza ulterior plata exclusiv prin invocarea lipsei unui act adițional. O asemenea conduită ar permite beneficiarului să păstreze avantajul patrimonial rezultat din prestația antreprenorului fără achitarea integrală a prețului.

Prin urmare, întrucât reclamanta a dovedit executarea lucrărilor suplimentare, acceptarea acestora de către pârât prin conduita sa și existența soldului neachitat de 37 147,72 lei, pretenția privind încasarea datoriei este întemeiată și urmează a fi admisă.

Cu privire la încasarea penalității

Referitor la pretenția privind încasarea penalității, instanța reține că, potrivit pct. 5.1 din contract, pentru nerespectarea termenului de achitare a bunurilor și serviciilor, beneficiarul datorează antreprenorului o penalitate de 0,1 la sută din valoarea bunurilor și serviciilor neachitate pentru fiecare zi de întârziere.

Conform art. 949 din Codul civil, în cazul în care penalitatea este stipulată pentru neexecutarea obligației, creditorul poate solicita atât executarea obligației principale, cât și plata penalității. Prin urmare, constatarea existenței unei datorii certe și exigibile, precum și a întârzierii debitorului, justifică aplicarea penalității convenite de părți.

Din calculul prezentat de reclamantă (f.d. 32), rezultă că, la data de 2 iunie 2024, suma scadentă constituia 98 388,82 lei. Pentru perioada de 42 de zile, calculată până la 14 iulie 2024, penalitatea a fost determinată prin aplicarea cotei de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și constituie 4 132,33 lei. La data de 15 iulie 2024, pârâtul a achitat suma de 54 386 lei, formată din plata de 54 253,97 lei și plata de 132,03 lei. În urma acestei achitări, datoria s-a redus de la 98 388,82 lei la 44 002,82 lei. Pentru o zi de întârziere, aplicată la soldul de 44 002,82 lei, reclamanta a calculat penalitatea de 44 lei. În continuare, pentru perioada de 16 zile până la 31 iulie 2024, penalitatea aferentă soldului de 44 002,82 lei constituie 704,05 lei, fiind calculată după formula: 44 002,82 lei înmulțit cu 0,1% și cu 16 zile. La data de 1 august 2024, în evidența decontărilor a fost inclusă suma scadentă de 5 126,50 lei, iar pârâtul a efectuat plata de 11 981,60 lei. După luarea în considerare a acestor operațiuni, soldul datoriei s-a redus la 37 147,72 lei. Pentru o zi de întârziere, penalitatea aferentă acestui sold constituie 37,15 lei. Pentru perioada ulterioară, cuprinsă până la data de 14 ianuarie 2025, reclamanta a calculat penalitatea pentru 166 de zile de întârziere. Aplicarea cotei contractuale de 0,1% pe zi la soldul de 37 147,72 lei determină o penalitate de 6 166,52 lei.

Astfel, calculul penalității este format din următoarele valori: 4 132,33 lei, 44 lei, 704,05 lei, 37,15 lei și 6 166,52 lei. Valoarea rezultată din însumarea acestor poziții constituie 11 084,05 lei.

La caz, reclamanta a solicitat încasarea sumei de 11 084 lei cu titlu de penalitate acumulată în urma neexecutării contractului nr. V11 din 04.04.2024.

Instanța apreciază că metoda de calcul corespunde clauzei contractuale, deoarece penalitatea a fost aplicată la valoarea bunurilor și serviciilor neachitate pentru fiecare zi de întârziere. Perioadele de întârziere, sumele achitate și soldurile utilizate la calcul sunt reflectate în actele de plată și în actul de verificare a decontărilor reciproce.

Pârâtul nu a prezentat un calcul alternativ al penalității și nu a indicat erori concrete privind sumele scadente, plățile luate în considerare, numărul zilelor de întârziere sau cota contractuală aplicată. Obiecția sa principală a vizat lipsa unui acord scris pentru lucrările suplimentare, iar nu corectitudinea matematică a calculului penalității.

Or, instanța a constatat că lucrările și bunurile suplimentare au fost acceptate de pârât prin conduita sa, că acestea au fost instalate și sunt utilizate potrivit destinației, precum și că obligația de plată în cuantum de 37 147,72 lei există și nu a fost stinsă. În aceste condiții, întârzierea în executarea obligației pecuniare atrage răspunderea contractuală prevăzută la pct. 5.1 din contract.

Instanța mai reține că reclamanta a expediat pârâtului, la 19 decembrie 2024, o somație prin care a solicitat achitarea datoriei într-un termen de șapte zile. Pârâtul nu a executat obligația nici după expedierea somației și nu a achitat soldul până la data de 14 ianuarie 2025, utilizată de reclamantă drept dată finală a calculului.

Prin urmare, pretenția privind încasarea penalității contractuale este întemeiată și urmează a fi admisă în limita sumei solicitate de 11 084 lei.

Cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

La caz, reclamanta a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată în valoare de 8 179,23 lei, formată din cheltuieli pentru asistență juridică în valoare de 6 000 lei, taxa de stat în valoare de 1 979,23 lei, taxei de timbru în valoare de 200 lei.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile pentru asistența juridică acordată de avocat, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Compensarea poate fi acordată atunci când partea a fost reprezentată în proces de un avocat.

Potrivit ordinului de plată nr. 81 din 15.01.2025 (f.d. 3), reclamanta a achitat taxa de stat în mărime de 1 979,23 lei.

Totodată, potrivit ordinului de plată nr. 80 din 15.01.2025 (f.d. 4), reclamanta a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Instanța mai remarcă că, potrivit ordinului de plată nr. 82 din 15.01.2025 (f.d. 5), reclamanta a achitat în beneficiul CA „Codru Olesea” plata pentru asistența juridică conform facturii nr. EAU 000507787 din 14.01.2025 în mărime de 6 000 lei.

Instanța apreciază că cheltuielile de asistență juridică au fost reale și necesare, fiind confirmate prin ordinul de plată anexat și prin participarea efectivă a avocatului la apărarea intereselor reclamantei în prezenta cauză.

Prin urmare, reieșind din faptul că acțiunea reclamantei a fost admisă integral, iar cheltuielile suportate au fost confirmate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, fiind reale, necesare și rezonabile, instanța consideră întemeiată cererea privind compensarea acestora și va încasa din contul pârâtului Vitalie Cebotari în beneficiul reclamantei S.R.L. „Duo-Ego” suma de 1 979,23 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în total suma de 8 179,23 lei.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Duo-Ego” împotriva lui Cebotari Vitalie cu privire la încasarea datoriei, penalității, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Cebotari Vitalie, IDNP *****, în beneficiul societății cu răspundere limitată „Duo-Ego”, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Bucovinei, 7, suma de 37 147,72 (treizeci și șapte mii una sută patruzeci și șapte,72) lei cu titlu de datorie, suma de 11 084,00 (unsprezece mii optzeci și patru,00) lei cu titlu de penalitate, suma de 6 000,00 (șase mii,00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 1 979,23 (una mie nouă sute șaptezeci și nouă,23) lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii și suma de 200,00 (două sute,00) lei cu titlu de taxă de timbru, iar în total suma de 56 410,95 (cincizeci și șase mii patru sute zece,95) lei.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței
Judecătorul Dan Sîrbu